

ପଣ୍ଡିତୀ

ଶନିବାର, ୫ ନଭେମ୍ବର, ୨୦୨୨

ଧରିଛା

୩

ଆଇନା

କବିତା

ଖୁଲି ଖୁଲି ହସ

ପକ୍ଷିକ ଚମଳେଗରେ ଲେଖା ଥିଲା ଦୁନିଆ ଉତ୍ସରେ ପହଞ୍ଚିଲାଣି, ହେଲେ ଦୁମେ ଏହଠି ବସିଥିବା ? ପପୁ ତା' ମୁଣ୍ଡ ଖର୍ଜ କରି ତଳେ ଲେଖିଦେଲା- ଉତ୍ସରେ ପାଣି ନ ଥିବାରୁ ମୁଁ ତଳକୁ ଫେରି ଆସିଲି ।

(ରାଜୁ ଓ ବିଜୁ ମଧ୍ୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତ) ରାଜୁ-କହିଲୁ ବିଜୁ, ବିଜୁକୁ ପ୍ରଥମେ ଦେଖାଯାଏ, ହେଲେ ଘର୍ଷିତ ପଛରେ ଶୁଣାଯାଏ କାହିଁକି ? ବିଜୁ: କାହିଁକି ନା ଆଖି ଆମର ସାମ୍ବାରେ ଥାଏ ଏବଂ କାନ ପଛରେ ସେଥୁପାଇଁ !

ବିଜୁର ଦେହ ଖରାପ ଥିବାରୁ ସେ କହ ସିରପ ଆଶିବାକୁ ମେତ୍ରିସିନ ଶ୍ଵେତ ଗଲା । ମେତ୍ରିସିନ ବରଳ ଆଶି କହିଲା-ମୋତେ ଚିନ୍ହ ଦିଅ । ମେତ୍ରିସିନ ଶ୍ଵେତରେ ଥିବା ପିଲା କହିଲା- ଆମର ଏଠାରେ ଚିନ୍ହ ମିଳେନି । ବିଜୁ-କିନ୍ତୁ ମେତ୍ରିସିନ ବରଳରେ ଲେଖାଅଛି ସୁଗାର ପ୍ରି ।

ଧରିତ୍ରା ଧରିତ୍ରା

ସମ୍ପାଦକ: ଡିଅଗତ ସତପଥୀ

Printed and published by
Sri Tathagata Satpathy on behalf of
Navajat Printers & Media Pvt. Ltd.
and printed at Navajat Printers, B-15,
Rasulgarh Industrial Estate,
Bhubaneswar-10, Ph. (0674) 2580101,

ସୂଚନା

ଆଜନା ସ୍ମୃତି ଲାଗି ଗାରୁ ୧୩
ବର୍ଷ ବୟସର ପିଲା ନିଜର ଗଟି
ଫଟୋ(ହାଜି ରିଜଲ୍ୟୁଶନ ଥିବା) ସହ
ପୁରା ନାମ, ବୟସ, ଠିକଣା ଏବଂ
ଦୁମ୍ବ ଦୁମ୍ବ ସ୍ମୃତି ପାଇଁ ଚିତ୍ର, ରଙ୍ଗ ଦିଅ
ସ୍ମୃତିରେ ଦିଆଯାଉଥିବା ଚିତ୍ରରେ ରଙ୍ଗ
କରି ନିଜ ଫଟୋ ସହ ଶ୍ରେଣୀ, ସ୍କୁଲ,
ଠିକଣା ଲେଖୁ ପଠାନ୍ତିରେ ଏଥୁଥିବା
ଗପ, କବିତା, ବିଜ୍ଞାନ କଥା, ଶିଶୁ
ପ୍ରତିଭା, ମତାମତ ନିମ୍ନରେ ପ୍ରଦତ୍ତ
ଛ-ମୋଲରେ ପଠାଇପାରିବେ ।

ଆମ ଠିକଣା
dharitrifeature@gmail.com

ପ୍ରକୃତ ଖୁସି..

ରାତି ପାହିଲେ କାର୍ତ୍ତକ ପୂର୍ଣ୍ଣମା । ହେଲେ

ଅଷ୍ଟମ ଶ୍ରେଣିର ପୁରୁଥବା ଖୁସିର ମନରେ ନ ଥିଲା କାଣିଚାଏ ଖୁସିର ଚିହ୍ନ । ତା'ପାଇଁ କଣ ଅବା ପୁଜା ପରାଶର ଖୁସି ? ସବୁ ଦିନ ପରି ରାତିରେ ତା ବାପା ବିନୟ ତନିଶାସନ୍ତ ହୋଇ ଆସିବେ ଆଉ ତା' ପରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯିବ ତାଙ୍କର ଅଧ୍ୟାତା । ସବୁଦିନ ଭଲି ସେଇ ଗାଳିଗୁଲକ ସହିତ ମାରିପଟ । ସେ ଆଉ ତା' ଭାଇ ଭରଣୀ କୁନ୍ତୁ ଆଉ ମୁନୁ ଭୟରେ ମା' ଶାନ୍ତି ପାଖରେ ଲୁଚିଯାନ୍ତି । ଶାନ୍ତି ନିଜ ଲୁହୁକୁ ନିଜ କାନିରେ ପୋଛି ପିଲାଙ୍କୁ କୋଳେଇ ନିଅନ୍ତି । କୁନ୍ତୁ

ତମି ବର୍ଷର ଆଉ ମୁନୁ ଦି'ବର୍ଷର । ଏତେ ଛୋଟ ଛୁଆ ହେଲେ ବି ଖୁସି ଭଲି ସେମାନେ ଭରନ୍ତି ବାପାଙ୍କୁ । କଲିଂ ବେଳୁ ବାଜିଲା । କବାଟ ଖୋଲିଲା ବେଳକୁ ଘରକୁ
ପଶି ଆସିଲେ ଖୁସିର ବାପା ବିନୟ । କିନ୍ତୁ କିଛି ନ କହି
ରୁପଚାପ ଚାଲିଲେ ବେଳକୁମକୁ ଆଉ ଚାହୁଁ ଚାହୁଁ ଶୋଇ
ପଡ଼ିଲେ । ଶାନ୍ତି ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ପିଲାଙ୍କୁ ଧରି କବାଟ
ବନ୍ଦ କରି ଶୋଇପଡ଼ିଲେ । ରାତି ପାହିଲା ପୂର୍ବରୁ ଶାନ୍ତି
ଉଠି ଗାଧୋଇ ପୁଜା କାମରେ ଲାଗିପଡ଼ିଲେ । ଠାକୁର
ଘରୁ ବାହାରିଲା ବେଳକୁ ତାଙ୍କୁ ଆଶ୍ରୟ ଚକିତ କରି
ଗାଧୋଇପାଧୋଇ ପ୍ରାୟ ଶାର୍ଟ ପିନ୍ଧି ରେଡ଼ି ହୋଇ
ସାରଥିଲେ ବିନୟ । ସେ ଶାନ୍ତିଙ୍କୁ କହିଲେ, 'ଆଜି ପରା
କାର୍ତ୍ତକ ପୂର୍ଣ୍ଣମା, ତାଳ ତାଳ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାହାର

କର ଜଳଦି ଜଳଦି । ସେମାନେ କ'ଣ
ଡଙ୍ଗା ଭୟେଇବେନି' ? ଜଳଦି ଉଠାଅ
ସେମାନଙ୍କୁ ।

ବଳ ବଳ କରି ଚାହିଁଥିଲେ ଶାନ୍ତି । ଦିନଟେ ପାଇଁ
ବି ସେ ଭଲ କଥା ପଦେ ଶୁଣି ନ ଥିଲେ ବିନୟଙ୍କୁ ।
ଏ କି ପରିବର୍ତ୍ତନ ତାଙ୍କ ? ଶାନ୍ତି ଏମିତି ଚିହ୍ନ ହେବା
ଦେଖୁ ହସି ଦେଇ ବିନୟ ନିଜେ ଚାଲିଗଲେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ
ଉଠେଇବାକୁ । ନିଦର୍ଶ ଉଠି ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ବାପାଙ୍କୁ
ଦେଖୁ ଗୋଟିଏ କୋଣକୁ ଦୁଃ୍ଖଗଲେ । ପ୍ରଥମେ ତ
ବିନୟଙ୍କୁ ଚିକିତ୍ସା କରାଯାଇ ଲାଗିଲା । ହେଲେ ସେ
ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଗେଲ କରି ଯେତେବେଳେ କୋଳେଇ
ମେଲେ ସେତେବେଳେ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ବାପାଙ୍କର

ପରିବର୍ତ୍ତନ ରୂପକୁ ଦେଖି ଖୁସିର କୁଣ୍ଡଳ ପକେଇଲେ ।
ଖୁସି ତ ଆଶ୍ରୟ ହୋଇ ଯାଇଥାଏ ।

ଶାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଜାଣିପାରୁ ନ ଥାନ୍ତି ଏ ସବୁ କ'ଣ
ହେଉଛି ? ସେ ଏମିତି ଖୁସି ହୋଇ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିବାର
ଦେଖି ବିନୟ ଆସି ତାଙ୍କୁ ହଲେଇ ଦେଇ କହିଲେ, ଏମିତି
ଖୁସିଟା ଭଲି ଛିଡ଼ା ହୋଇ କ'ଣ ଭାବୁଛି ? ଆରେ ତାଳ
ଆଜି ଭଲିଆ ଦିନରେ କ'ଣ ଆମେ ମନ୍ତ୍ରିର
ଯିବାନି ?

ବିନୟ ମୁଣ୍ଡର ମୁଣ୍ଡ କୁଣ୍ଡଳ ଦେଉ ଦେଇ
କହିଲେ, ମୁଁ ବୁଝି ସାରିଛି କି ନିଶା ଖାଲ ମୁଁ କେବେ
ବଢ଼ ଭୁଲ କରୁଥିଲି । ସେଥାପାଇଁ ମୋତେ ସତରେ
ବହୁତ ଖରାପ ଲାଗୁଛି । ମୁଁ ଜାଣିଛି କାଳ ଆମ
କଲୋନାର ସମାର ମରିଗଲା । ସେଇମ ଯାହା
ମୁଁଥର ଏକୋଇକିଂଟା ଏଇ ପନ୍ଥ ଦିନ ତଳେ
ଗଲା । ସେ ମୋ ସହିତ ଏକାଠି ନିଶା ଖାଏ । ନିଶା
ଖାଲ ତା' ଲିଭର ଖରାପ ହେଲ ଯାଇଥିଲା । ୩୪..

କାଳି ତା' ସ୍ବାର ସେଇ ଛାତି ଥାଏ କାମ
ସହିତ ତା' କଥାକିଲା ପିଲାମାନକାନ କାନ ମୋତେ
ବଦଳେଇ ଦେଲା । ମୁଁ କାଳି ରାତିଆରା
ବହୁତ ଭାବିଲା । ଯଦି ଏମିତି ନିଶା ଖାଲ
ମୁଁ ମନ୍ତ୍ରିଯାଏ ତେବେ କ'ଣ ହେବ ତୁମ
ଅବସା ? ଆଉ କ'ଣ ହେବ ପିଲାମାନକର ବିକଷ୍ୟତ ? ମୁଁ
ଏବେ ଜାଣି ସାରିଛି ପ୍ରକୃତ ଖୁସିର ନ ଥାଏ...ଥାଏ
ଜାବନକୁ ଉପଭୋଗ କରି ପିଲାମାନକ ସହିତ
ବିତେଲବାରେ । ତେଣୁ ଯଦି ପାରିବ ମୋର ଦୁର୍ବ୍ୟବହାର
ପାଇଁ ମୋତେ କ୍ଷମା କରିଦେବ । ମାଆର ଖୁସିକୁ ଆଜି
ବେଶ ତଳଭାବେ ଅନୁଭବ କରିପାରୁଥିଲା ଖୁସି ।

-ମନୋଜ କୁମାର ବେହେରା

ବାଯାବାବା ମଠ ଲେନ, ଭୁବନେଶ୍ୱର
ମୋ: ୦୬୭୦୮୮୦୭୧୧

ମାତାମାତ

❖ପିଲାମାନେ ସେମାନଙ୍କ 'ସକାଳୁଆ ପାଠପରା'

ବିଶ୍ୟରେ ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ମତ ରଖିଛନ୍ତି । ପଢ଼ି ଖୁସି ଲାଗିଲା ।

-ଦାପକର ବିଶ୍ୱାଳ, ପାଣିକୋଇଲି, ଯାଜପୁର

❖'ରଙ୍ଗ ଦିଅ' ଓ 'ଏଥରର ପ୍ରକ୍ଷଣ'ର ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ ମଜା
ଲାଗୁଛି ।

-ମନୋଜ ରାୟ, ମୁକୁଦିପୁର, ବାଙ୍ଗ

❖'ଖୁଲି ଖୁଲି ହସ' ପ୍ରମରରେ ମଣ୍ଣୁ ଓ ପିଣ୍ଡୁର କଥାବାର୍ତ୍ତ ପଢ଼ି

ଖୁସିକି ।

-ଶୁଭେଷିତା ଦାଶ, ଖଣ୍ଗିରି, ଭୁବନେଶ୍ୱର

►ପର୍ବତ ଶିଖରରେ

ଜମି ରହିଥବା ବରପ
ବା ହିମକୁ ଝୋଯିପର

କୁହାଯାଏ । ଏହି ବରପ ତାରି ହେବା ପାଇଁ
ହେଜାର ହେଜାର ବର୍ଷ ସମୟ ଲାଗିଥାଏ ।

►ଖୁସି ଜାଣି ଆଶ୍ରୟ ହେବ ସର୍ବପୁରାନେ

ବୈଶ୍ୟର ଆଖାରକ୍ରକାରେ ଅଛି, ଯାହା

୧କୋଟି ବର୍ଷ ପୁରୁଣା । ଗ୍ରୀନାଲାଷ୍ଟରେ ଥିବା

ବୈଶ୍ୟର ୧ଲକ୍ଷ ବର୍ଷର ହୋଇଥିବା

ବେଳେ ଆଲାଞ୍କାନ ଝୋଯିପର

୩୦ହେଜାର ବର୍ଷ ପୁରୁଣା ।

►ଅନେକ ପ୍ଲାନରେ

ଶାତରତ୍ନରେ ପର୍ବତ ଶିଖରରେ

ବରପ ଆକାରର ଝୋଯିପର

ଜମା ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଗ୍ରୀନାରତ୍ନରେ

ତରକି ଯାଇ ହିମକୁଳନ ହୋଇ ପର୍ବତ ପାଦ

ଦେଶକୁ ଖୁସିଆସି ହିମନଦୀ ସୁନ୍ଦର କରିଥାଏ ।

*ହିମବାହରେ ଖୁସି ଆଶ୍ରୟବା ବରପ

ବେଳେବେଳେ ନଦୀର ନ ମିଶି ବରପର

ଗୈସିଯର

ଗତ ଥରର

ରଙ୍ଗ ଦିଅ

ଅନନ୍ୟ ଅବୁପମ ଭାଇତ
କ୍ୟାପ-୪, ଦିଲ୍ଲୀ ପକ୍ଷିକ ସ୍କୁଲ,
କଲିଙ୍ଗନଗର, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ ଖାଲିଆଖରେ କିମ୍ବା
ଦୂରବୀକ୍ଷଣ ଯନ୍ତ୍ରରେ ଦେଖିବା
ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଜନ୍ମକା ଏହାଦ୍ୱାରା
ଆଖୁ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ନଷ୍ଟ
ହୋଇଯିବାର ଆଶଙ୍କା ରହିଛି।
ସେଥିପାଇଁ ଦୂରବୀକ୍ଷଣ ଯନ୍ତ୍ର
ମାଧ୍ୟମରେ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ପ୍ରତିବିମ୍ବକୁ
ଏକ ପର୍ଦ୍ଦା ଉପରେ ପ୍ରକ୍ଷେପ କରି
ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରିବା ସବୁଠାରୁ
ସୁରକ୍ଷିତ ଉପାୟ ...

ଶ୍ରୀ ହାତିଆର ମେଳ

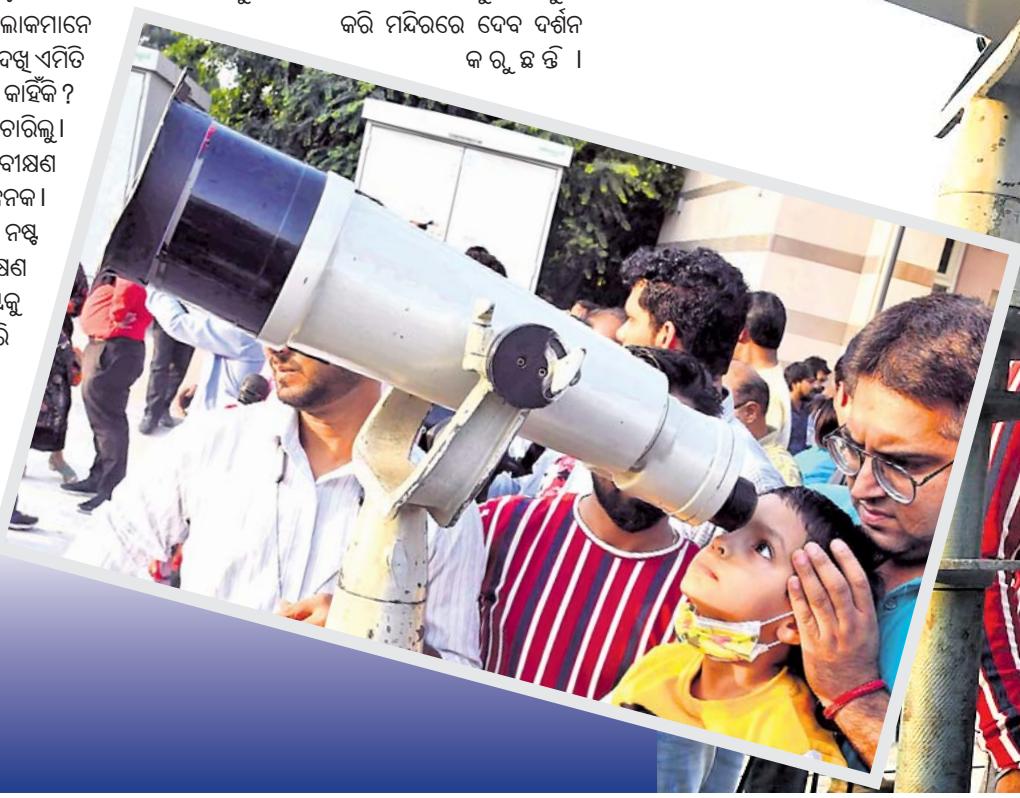
ନିକୁଞ୍ଜୀ ବିହାରୀ ସାହୁ

۲۷

ନା ସେବିନ ଆଶିକ ସୁର୍ଯ୍ୟାପରାଗ
ଦେଖୁବା ପାଇଁ ବାପାଙ୍କ ବାଜାରେ
ବିଜ୍ଞାନକେନ୍ଦ୍ର ତୁଳି ଯାଇଥିଲା ।
ବିଜ୍ଞାନକେନ୍ଦ୍ରରେ ସେବିନ
ସୁର୍ଯ୍ୟାପରାଗ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା
ପାଇଁ ବିଷ୍ଟ ଆୟୋଜନ କରାଯାଇଥିଲା । ପ୍ରକୃତିର
ଏହି ବିରଳ ଦୃଶ୍ୟ ସେଖୁବା ପାଇଁ ବିଜ୍ଞାନକେନ୍ଦ୍ରଠାରେ
ଦର୍ଶକମାନଙ୍କର ବହୁତ ଭିଡ଼ ଜମିଥିଲା । ସୁନା
ଦେଖୁଲା ବିଜ୍ଞାନକେନ୍ଦ୍ରଠାରେ ଏକ ଦୂରବାନଶ
ଯନ୍ତ୍ର ଜରିଆରେ ସୁର୍ଯ୍ୟଙ୍କର ପ୍ରତିବିମ୍ବ ଏକ
ପର୍ଦା ଉପରେ ପ୍ରକ୍ଷେପ କରାଯାଇଛି, ଯାହାକୁ
ଦର୍ଶକମାନେ ଦେଖୁଅଛନ୍ତି । ସେ ଆଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ
ବାପାଙ୍କୁ ପଚାରିଲା- ବାପା ! ଲୋକମାନେ
ଦୂରବାନଶରେ ସିଧା ସୁର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ନ ଦେଖୁ ଏମିତି
ପର୍ଦା ଉପରେ ପ୍ରତିବିମ୍ବ ଦେଖୁଅଛନ୍ତି କାହିଁ ?
ବାପା କହିଲେ, ତୁ ଭଲ ପ୍ରଶ୍ନାରେ ପଚାରିଲୁ ।
ସୁର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ଖାଲିଆଖାରେ କିମ୍ବା ଦୂରବାନଶ
ଯନ୍ତ୍ରରେ ଦେଖୁବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିପଞ୍ଚନକ ।
ଏହାହାରା ଆଖି ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ନଷ୍ଟ
ହୋଇଯିବ । ସେଥିପାଇଁ ଦୂରବାନଶ
ଯନ୍ତ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ ସୁର୍ଯ୍ୟଙ୍କର ପ୍ରତିବିମ୍ବ
ଏକ ପର୍ଦା ଉପରେ ପ୍ରକ୍ଷେପ କରି
ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରାଯାଉଛି । ଏହା
ସବୁଠାରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ଉପାୟ ।

ହୁଳବୀପାଣିରେ କିମ୍ବା ଏହୁରେ ପ୍ଲେଟ ସାହାଯ୍ୟରେ
ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଏହା କ'ଣ ଏକ ସୁରକ୍ଷିତ ଉପାୟ ।
ବାପା କହିଲେ— ଏହା ଆବୋ ସୁରକ୍ଷିତ ଉପାୟ
ନୁହେଁ । ଏହା ସୂର୍ଯ୍ୟରୁ ଆୟୁଧବା ଦୃଶ୍ୟମାନ ଆଲୋକ
ରକ୍ଷିତୁ ପ୍ରତିହତ କରୁଥିଲେ ମୁଢା ମାରାଯନ ଅତି-
ବାଇଗଣି ରକ୍ଷିତୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୋକିପାରେ ନାହିଁ । ତେଣୁ
ଏହିସବୁ ମାଧ୍ୟମରେ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କଲେ
ଚକ୍ର ଉପରେ ପ୍ରତିକୂଳ ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିବାର ସମ୍ଭାବନା
ରହିଛି ।

ସୁନା ସେଇତୁ ପବାରିଲା- ସୁର୍ଯ୍ୟାପରାଗ
ବେଳେ କିଛି ଲୋକ ପାକ ତ୍ୟାଗ କରି ଉପବାସ
କରୁଛନ୍ତି । ଆଉ କିଛି ଲୋକ ଗାଧୁଆ ପାଧୁଆ
କରି ମନ୍ଦିରରେ ଦେବ ଦର୍ଶନ
କରୁଛନ୍ତି ।

ସୁର୍ଯ୍ୟାପରାଗ ବେଳେ କ'ଣ ସତରେ ଖାଇବା
ପିଇବା ମନା ?

ବାପା କହିଲେ, ସୁର୍ଯ୍ୟାପରାଗ ପ୍ରକୃତରେ
ଏକ ମହାକାଶୀୟ ଘଟଣା । ଏହା ସହିତ ପୃଥିବୀର
କୌଣସି ଘଟଣାର ସିଧା ସମ୍ଭବ ନାହିଁ । ତେଣୁ
ସୁର୍ଯ୍ୟାପରାଗ ବେଳେ ଉପବାସ କରିବା
କିମ୍ବା ସୁର୍ଯ୍ୟାପରାଗ ସରିଗଲେ ସ୍ଵାନ କରିବା
ବିଜ୍ଞାନସମ୍ବନ୍ଧ ନୁହେଁ ।

ସେଇରୁ ସୁନା ପଚାରିଲା-ବାପା,
ସୁର୍ଯ୍ୟାପରାଶ ସମ୍ପର୍କରେ ଆମ ସମାଜରେ ଆଉ
କ'ଣ କ'ଣ ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରତିଳିପି ଅଛି ?

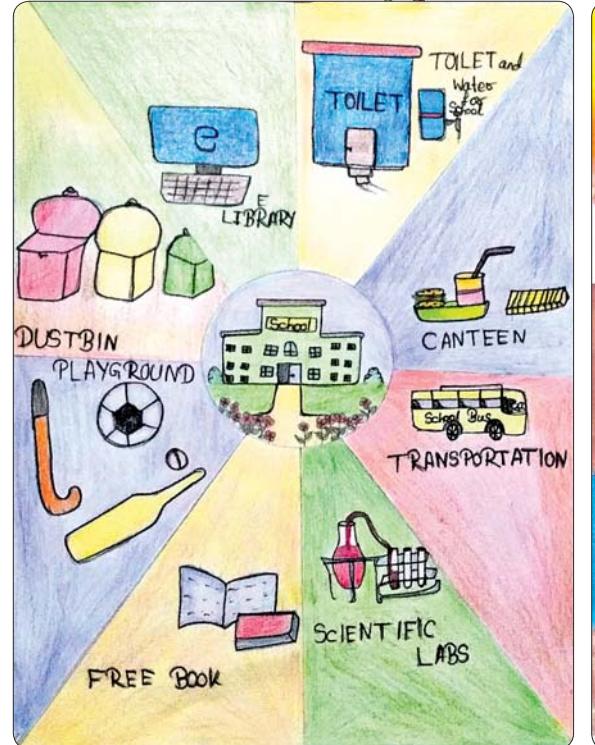
ବାପା କହିଲେ, ସୁର୍ଯ୍ୟାପରାଗ ସମ୍ପର୍କରେ ଆମ ସମାଜରେ ଅନେକ ବିଶ୍ୱାସ ଅନ୍ତିବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରତଳିତ ଥାଏ । ଏଥୁ ମଧ୍ୟ କିଛିଟା ହେଲା— ଦୂରପ୍ରାନ୍ତରୁ ଯାତ୍ରା ଉପରେ ନିଷେଧ, ଗର୍ଭତା ନାରାର ଗର୍ଭସ୍ତ୍ର ସନ୍ତୋଷ ଉପରେ ପ୍ରତିକୂଳ ପ୍ରଭାବ, ମନ୍ଦିରରେ ସୁଜ୍ଞାରୀ ନିର୍ଣ୍ଣାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଉତ୍ସାହ ଉତ୍ସାହ । ମାତ୍ର ଏ ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ ବିଜ୍ଞାନସମ୍ବନ୍ଧରେ ବୁଝେଁ । ସୁନା ପୁଣି ପଚାରିଲା— ବାପା, ସୁର୍ଯ୍ୟାପରାଗର ପ୍ରକୃତ କାରଣ କ'ଣ ? ବାପା ଉଚିତବେଳେ— ତଳ କଥାଟିଏ ପଚାରିଲୁ । ସୁର୍ଯ୍ୟାପରାଗ ପ୍ରକୃତରେ ତମ ମହାକାଶୀୟ ପିଣ୍ଡ ଯଥା ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ପୃଥ୍ଵୀର ଏକ ଆଲୋକ ଓ ଛାଇର ଲୁଚକାଳି ଖେଳ । ଚନ୍ଦ୍ର ନିଜ କଷପଥାରେ ଯାଉଯାଉ ବେଳେବେଳେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ସମୀପରେ ତଥା ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ପୃଥ୍ଵୀ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ସରଳରେଖାରେ ଅବସ୍ଥାନ କରେ । ଫଳରେ ସୂର୍ଯ୍ୟକିମ୍ବର କିଛି ଅଣ୍ଠା ଚନ୍ଦ୍ର ଉଛାଡ଼ରେ ଲୁଚିଯାଏ । ଏହାକୁ ଆମେ ସୁର୍ଯ୍ୟାପରାଗ କହିଥାଏ । ଅବଶ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ର, ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ସମୀପରୁ ହିଟିଗଲେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଆମକୁ ପୁଣି ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହୁଅଛି । ସୁନା ଏଥରକି ସୁର୍ଯ୍ୟାପରାଗ ବିଶ୍ୱାସରେ ସମସ୍ତ କଥା ବୁଝିପାରିଥାବୁ ଫେରିବା ବେଳୁକୁ ତା'ର ମନ ଭାବି ଖୁସିଥାଏ ।

- ଏକୁକେଶନ ଅପିସର,
ଆଞ୍ଜଳିକ ବିଜ୍ଞାନ କେନ୍ଦ୍ର, ଭୋପାଳ
ଟ୍ରୋ : ୯୧୭୩୭୩୭୩୪

୧

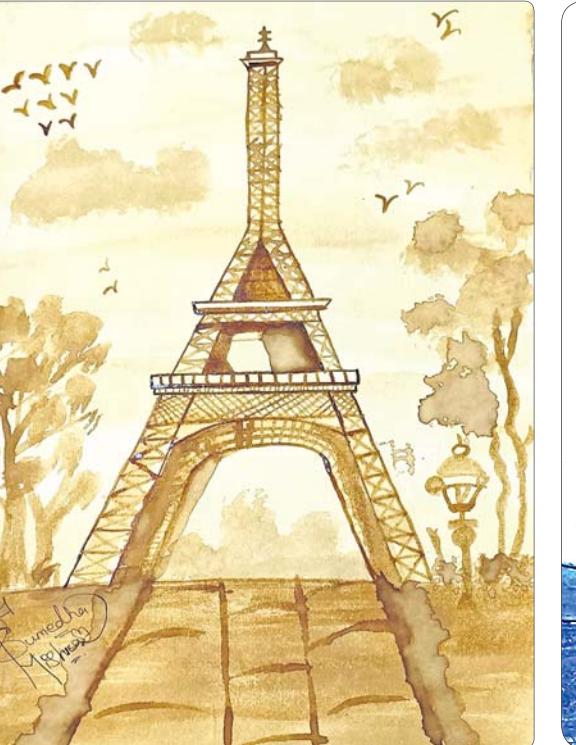
ନାମ

୩

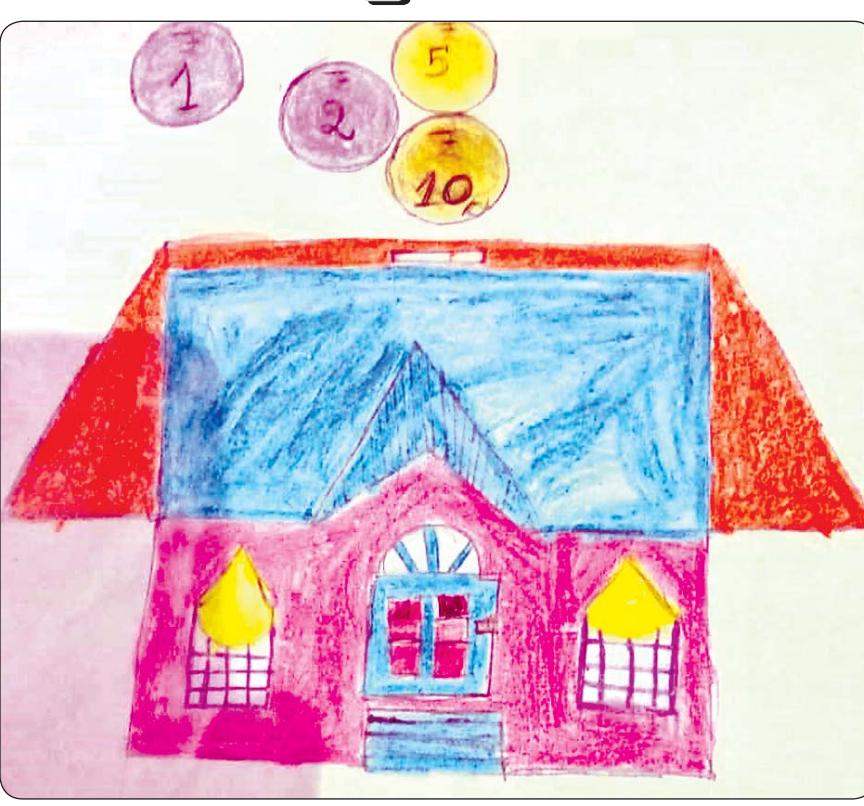
୪

୫

୬

୧

ନାମ

୭

୮

୯

ନାମ

୧

ବର୍ଣ୍ଣା ପ୍ରିୟଦର୍ଶନୀ ଜେନା

କ୍ଲ୍ୟୁସ୍ - ୯, କ୍ୟାର୍ଡ୍‌ରୂର୍ଗ
ହାଇଥୁଲ, ଓଶଳା,
ଦୁଲାଖପାରଣା,
ଯାକୁର

୨

ଜିଜ୍ଞାସୁ ଚୌଧୁରୀ

କ୍ଲ୍ୟୁସ୍ - ୩,
ଡିଏରି ପକ୍ଷିକ
ସ୍କୁଲ,
କଟକ

୩

ଅଭିଲିଙ୍ଘା ରାଉତ

କ୍ଲ୍ୟୁସ୍ - ୯, ରତ୍ନାଥ
ଉତ୍ତର ବିଦ୍ୟାଲୟ,
ଦାମୋଦରପୁର,
ମଙ୍ଗଳପୁର,
ଯାଜପୁର

୪

ବିଦ୍ୟା ଜୟପିଂହ

କ୍ଲ୍ୟୁସ୍ - ୫, ରୁଚିକା
ହାଇଥୁଲ, ଗଜନଗର,
ମୁନିଟି-୨,
ଭୁବନେଶ୍ୱର

୫

ସୁମେଧା ମିଶ୍ର

କ୍ଲ୍ୟୁସ୍ - ୮, ସେଣ୍ଟ
କାର୍ଡିଫରସ୍ଟ୍ ହାଇଥୁଲ,
ଖଣ୍ଡଗିରି,
ଭୁବନେଶ୍ୱର

୬

ଆୟୁଷାନ

ମହାନ୍ତି
କ୍ଲ୍ୟୁସ୍ - ୪, ପ୍ରିଂଟିଂ
ସ୍କୁଲ, ମୁନିଟି-୮,
ଭୁବନେଶ୍ୱର

୭

ଆୟୁଶ୍ରୀ ଦାଶ

କ୍ଲ୍ୟୁସ୍ - ୧,
ମହାବାର ଉଚ୍ଚ
ବିଦ୍ୟାଲୟ,
କେଦ୍ରାରୋଗୀ,
ଭୁବନେଶ୍ୱର

୮

ବିଶ୍ଵିଜିତ ପାତ୍ର

କ୍ଲ୍ୟୁସ୍ - ୯, ମଦନପୁର
ମହାବାର ଉଚ୍ଚ
ବିଦ୍ୟାଲୟ,
କେଦ୍ରାରୋଗୀ,
ଭୁବନେଶ୍ୱର

୯

ବିଶ୍ଵିଜିତ ପାତ୍ର

କ୍ଲ୍ୟୁସ୍ - ୪, ସେଣ୍ଟ
କାର୍ଡିଫରସ୍ଟ୍ ହାଇଥୁଲ,
ଖଣ୍ଡଗିରି,
ଭୁବନେଶ୍ୱର

ପବିତ୍ର ଧରମ ଉଚ୍ଚା

ଆସିଛି ପବିତ୍ର କାର୍ତ୍ତିକ ପୁନେଇଁ ଶୁଭ ପ୍ରଭାତରେ
ଶୁଦ୍ଧ ବୋଇତ ବହାଣ
ଅଟୀର ଆମ ମୌ-ବାଣିଜ୍ୟକୁ
ଲୋକେ କରନ୍ତି ଜୀବଣ।

କଦଳୀ ବାହୁଜା ଉଚ୍ଚା ରୂପ ନିଏ
ରଖାଯାଏ ଗୁଆ ପାନ
ନଦୀର ଜଳରେ ତୁରିଥେ ମାରି
ଉଦ୍‌ବାଦ ଉଚ୍ଚା ଜନ।

ବଳିତା ଆଲୋକେ ଆଲୋକିତ ଉଚ୍ଚା
ଭାସେ ଆଗକୁ ଆଗକୁ
ସର୍ବିର୍ବାସି ଗୋଟିଏ ସ୍ଵରରେ
‘ଆ କା ମା ବୈ’ର ଗୀତକୁ।

ସୁନ୍ଦର ପଇବସ୍ତ ସାଥେ ପଣ୍ଡ ଦ୍ରବ୍ୟ
ପଡ଼ୋଶୀ ଦେଶକୁ ନେଇ
ଭାରତର ନାମ ଉଚ୍ଚ କରିଥିଲେ
ଆମରି ବଶିତ ଭାଇ।

ସାଧବ ପୁଅଙ୍କ ସାହସିକତାକୁ
ଅମର ରଖିବା ପାଇଁ
ବୋଇତ ବହାଣ ପରମରା ଆମ
ପାଳନ୍ତି ଭଉଣୀ ଭାଇ।

ବିନା ସାହସରେ ଉଚ୍ଚିତବାର ଆଶା
ସଦା ହୋଇଥାଏ କ୍ଷାଣ
ଉଚ୍ଚ ମନୋଭାବ ହୃଦୟେ ରଖିଲେ
ନିଶ୍ଚୟ ବିଜ୍ଞାନ ଜାଣ।

ଆସ ଭାଜମାନେ ଶ୍ରୀକାରେ ଗାଇବା
ଆ କା ମା ବୈ’ର ଗାନ
ଶୁଦ୍ଧ ପାନ ଦେଇ ଧର୍ମ ଆପଣାଇ
ରଖିବା ଦେଶର ମାନ।

ଲଭିତ ମୋକ୍ଷ ଜୀବନେ ଶୁଦ୍ଧ ଛାଇ ଯିବ ଦୂର
ସବୁପାପ ଯିବ ଧୋଇ ଭଜିଲେ ମହାମନ୍ତ୍ରରେ।

କାର୍ତ୍ତିକ ବ୍ରତ

ପବିତ୍ର ପୁଣ୍ୟମା ତିଥି ଆସିଛି ଧରା ଧାମରେ
ପାଲୁଛନ୍ତି ନରନାରା ଗାଉଛନ୍ତି ସମସରେ।

କରୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଏହି ବ୍ରତ କାର୍ତ୍ତିକ ଶୁଦ୍ଧ ପାଶରେ
ଜପୁଛି ହୃଦୟୀ ମାଳ କହି ଶେହୋଠି ବାରେ।

ତିନି ଦିଅଁ ଆଜିଛି ମୁଁ ପଞ୍ଚ ରଜ ପୁରୁଷରେ
ସେ ଦିଅଁ ପାଖେ ବସି ଗାଉଛି ନାମ ମୁଖରେ।

ସତ୍ୟ ଶାନ୍ତି ଦିଯା କ୍ଷମା ରଖି ହୃଦୟ ମନ୍ଦିରରେ
ଜଳାଳ ଆକାଶ ଦାପ ଗାଉଛି ଭାତ୍ତି ଭାବରେ।

ଲଭିତ ମୋକ୍ଷ ଜୀବନେ ଶୁଦ୍ଧ ଛାଇ ଯିବ ଦୂର
ସବୁପାପ ଯିବ ଧୋଇ ଭଜିଲେ ମହାମନ୍ତ୍ରରେ।

-ଅମରନାଥ ବାରିକ
କ୍ୟାମ୍, ମଜଳପୁର, ଦଶରଥପୁର, ଯାକପୁର
ମୋ: ୯୪୫୦୩୦୦୧୦୫

ଶିଳ୍ପ ଭ୍ରାନ୍ତ ରେକର୍ଡ

ପିଲାମାନେ ତୁମ
ଆଜମାନଙ୍କ ଭତରେ
ଅନେକ ଡେଙ୍ଗା ପିଲା ଥିବେ।
ହେଲେ କେବେ ଭାବିଛ ଜଣେ
କିଶୋରଙ୍କ ଉଚତା ଓ ଶୁଦ୍ଧରୁ ବି
ଅଧିକ ହୋଇପାରେ। ଆଶ୍ରୟ
ଲାଗୁଥିଲେ ବି ଏହା ସତ। କାନାତାର
୧୭ବର୍ଷର ଲୋଭର ରିଓଙ୍କ ଉଚତା ୩୩୦୯.
୪.୮୩ ଲଞ୍ଚ। ଯେଉଁଥାଇଁ ବିଶ୍ଵର ସବୁଠାରୁ ଡେଙ୍ଗା
କିଶୋର ଭାବରେ ସେ ଗିନିର୍ ରେକର୍ଡରେ ପ୍ଲାନ
ପାଇଛନ୍ତି। ଗିନିର୍ ରେକର୍ଡ ଆକାଶରେ ପୋଷ
କରାଯାଇଥିବା ଭିଡ଼ିଓରେ ଦେଖାଯାଉଛି କି ରିଓଙ୍କ
ଉଚତା ଅଧିକ ଯୋଗୁ ତାଙ୍କୁ କୌଣସି ଦ୍ରେସ ପିର୍
ଶୁଦ୍ଧ ନାହିଁ। ତେବେ ଉବିଷ୍ୟତରେ ସେ ଜଣେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ
ବାନ୍ଦେଚବଳ ଖେଳାଳି ହେବାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖିଛନ୍ତି।

ସନ୍ଦର୍ଭ ଟେକ୍ନୋଲୋଜୀସନ୍ କିମ୍ବାର

କରିପାରୁଛନ୍ତି। ଜନ୍ମ ସମୟରେ
ତାଙ୍କ ୭ଜନ ୩.୭ ପାଇସନ୍ତିଥିଲା
ଏବଂ ମାସକର ହୋଇଥିବା
ବେଳେ ଏହା ବଢ଼ି ୧୦ପାଇସନ୍ତି
ହୋଇଯାଇଥିଲା। ରିଓଙ୍କ ଶୁଦ୍ଧତି,
ତାଙ୍କ ଘର ସଦୟ ସମସ୍ତେ
ଡେଙ୍ଗା। ତେଣୁ ତାଙ୍କ ପରିବାର ଡେଙ୍ଗା।

ପରିବାର ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ପରିଚିତ। ସ୍କୁଲର ସବୁ
ଆଜମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତାଙ୍କର ଉଚତା ଅଧିକ। ଅନ୍ୟ
ଲୋକଙ୍କ ଭୁଲନାରେ ସେ ଉଚତାରେ ଥିବା ସବୁ ଜିନିଷକୁ
ଭଲ ଭାବରେ ଦେଖିପାରନ୍ତି ବୋଲି ଖୁସି ହୁଅଛି। କିନ୍ତୁ
ଶାରୀରିକ ଗଠନ ଯୋଗୁ ତାଙ୍କୁ କୌଣସି ଦ୍ରେସ ପିର୍
ଶୁଦ୍ଧ ନାହିଁ। ତେବେ ଉବିଷ୍ୟତରେ ସେ ଜଣେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ
ବାନ୍ଦେଚବଳ ଖେଳାଳି ହେବାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖିଛନ୍ତି।

ଆ କା ମା ବୈ

କାର୍ତ୍ତିକ ପୁନେଇଁ ଶୁଦ୍ଧ ପ୍ରଭାତରେ
ହୃଦୟ ବୋଇତ ବହାଣ
ଅଟୀର ଆମ ମୌ-ବାଣିଜ୍ୟକୁ
ଲୋକେ କରନ୍ତି ଜୀବଣ।

କଦଳୀ ବାହୁଜା ଉଚ୍ଚା ରୂପ ନିଏ
ରଖାଯାଏ ଗୁଆ ପାନ
ନଦୀର ଜଳରେ ତୁରିଥେ ମାରି
ଉଦ୍‌ବାଦ ଉଚ୍ଚା ଜନ।

ବଳିତା ଆଲୋକେ ଆଲୋକିତ ଉଚ୍ଚା
ଭାସେ ଆଗକୁ ଆଗକୁ

ସର୍ବିର୍ବାସି ଗୋଟିଏ ସ୍ଵରରେ
‘ଆ କା ମା ବୈ’ର ଗୀତକୁ।

ସୁନ୍ଦର ପଇବସ୍ତ ସାଥେ ପଣ୍ଡ ଦ୍ରବ୍ୟ
ପଡ଼ୋଶୀ ଦେଶକୁ ନେଇ

ଭାରତର ନାମ ଉଚ୍ଚ କରିଥିଲେ
ଆମରି ବଶିତ ଭାଇ।

ସାଧବ ପୁଅଙ୍କ ସାହସିକତାକୁ
ଅମର ରଖିବା ପାଇଁ

ବୋଇତ ବହାଣ ପରମରା ଆମ
ପାଳନ୍ତି ଭଉଣୀ ଭାଇ।

ବିନା ସାହସରେ ଉଚ୍ଚିତବାର ଆଶା
ସଦା ହୋଇଥାଏ କ୍ଷାଣ

ଉଚ୍ଚ ମନୋଭାବ ହୃଦୟେ ରଖିଲେ
ନିଶ୍ଚୟ ବିଜ୍ଞାନ ଜାଣ।

ଆସ ଭାଜମାନେ ଶ୍ରୀକାରେ ଗାଇବା
ଆ କା ମା ବୈ’ର ଗାନ

ଶୁଦ୍ଧ ପାନ ଦେଇ ଧର୍ମ ଆପଣାଇ
ରଖିବା ଦେଶର ମାନ।

ଲଭିତ ମୋକ୍ଷ ଜୀବନେ ଶୁଦ୍ଧ ଛାଇ ଯିବ ଦୂର
ସବୁପାପ ଯିବ ଧୋଇ ଭଜିଲେ ମହାମନ୍ତ୍ରରେ।

-ରାମଚନ୍ଦ୍ର ବେହେରା
ବରୋଦା, ମୁକ୍ତିବାର
ମୋ: ୭୩୪୫୫୩୪୩୪୦୦୧

ଏଥରର

ସର୍ବପ୍ରଥମେ କେଉଁଠାରେ କପି

ଉପାଦନ ହୋଇଥିଲା ?

ଆମ ଜାତୀୟ ପରିବା ନାମ କ’ଣ ?

ବିଶ୍ୱର ସର୍ବାଧୂକ ଗହମ

ଉପାଦନକାରୀ ଦେଶ ?

ସମ୍ବର କେଉଁ ରାଜ୍ୟର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଖାଦ୍ୟ ?

ଗତଥରର

● ଜଙ୍ଗଳ

● ଆସନ

● ଆଖ

● କ୍ୟାରମ

● ହାତୁଡ଼ି

କାହିଁଲି ଦେଖ

ନିମ୍ନ ମଧ୍ୟ ସାର ସେ ମହାନଦୀ

କେ ପାରିବ ତା’ର ମହିମା ଭେଦି ।

ଅସଂଖ୍ୟ ନରକା ଧରି କୋଳରେ

ଲୀକା କରୁଥାଏ ସ୍ଵତ୍ତ ଜଳରେ ।

ଓଡ଼ିଆପୁଅଙ୍କ ଗୋରବ ଗାଥା

ଦେଖୁ ଶୁଣି ଉଚ୍ଚା ଆମରି ମଥା ।

ପବିତ୍ର ବାଲି ତା କରି ଯାତ୍ରା

ପଦରଜ ପଢ଼ି ସେହୁ ପବିତ୍ରା ।

ଯାତ୍ରାରେ ନାମ କହିବ ଯିଏ

କଟକ ସହର ବୁଲିବ ବିଏ ।

ଉତ୍ତର- ବାଲିଯାତ୍ରା ।

ମୁହଁ ବିଭାଗର ବରୁଥି ବ୍ରତ

ବଦପନା ହୃଦୟ ବ୍ରାହ୍ମ ମୁହଁର୍ ।

ବିଦେଶକୁ ଯିବୁ ଆଶିବୁ ଧନ

ସାଧବ ପୁଅଙ୍କ ମନ ଉଚନ୍ ।

ପରବ ନହଇ ଗରବ ନଥା ।

ସୌରତେ ଗୋରବ ସଦା ବନ୍ଦିତା ।

ବଦାନାର ନାମ ଯିଏ କହିବ

ବୋଇତେ ଜଳରେ ବୁଲିବ ।

ଉତ୍ତର- ବୋଇତ ବହାଣ

-ଗଙ୍କଧର ଶତପଥୀ

ସୁନ୍ଦରପାଳ, ଅନୁଗୋଳ

ମୋ: ୯୯୩୭୭୭୪୪୦୦୧

ଜିରାଫ୍ର କିନ୍ତୁ

ଜିରାଫ୍ର ଜିଭର ଲମ୍ବ ୪୫-୫୦ ସେ.ମି. ଆଉ ଏହାର ରଙ୍ଗ କଳା ଏବଂ ବାଜଗଣୀ ରଙ୍ଗର ହୋଇଥାଏ । ଏମାନଙ୍କର ଶରୀରର ଦାଢ଼ ଅଛି । ଏହି ପ୍ରାଣୀର ବୟସ ଯେତେ ବଢ଼ିବଢ଼ି ଚାଲେ ସେମାନଙ୍କ ଶରୀରରେ ଥିବା ଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକ ସେତେ ଗାଡ଼ ହୁଏ । ବୟସ ଜିରାଫ୍ର ଲାଙ୍ଘୁଡ଼ର ଲମ୍ବ ପ୍ରାୟ ୧୦୦ ସେ.ମି. ହୋଇଥାଏ ।

ବିଷାକ୍ତ ଫୁଲ

ଆକେନିଟମ୍ ଗଛର ଫୁଲକୁ ସବୁଦୁ ବିଷାକ୍ତ ଫୁଲ କୁହାଯାଏ । ଏହି ଫୁଲକୁ ଯଦି କିଏ ଶୁଂଖିଦିଏ ତେବେ ସେ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଚେତା ହରାଇବାର ଆଶଙ୍କା ରହିଥାଏ । ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ କୁଳନ ଅଟ ଅଳ ପଯଜନସ୍ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଅପରପମେ ଏହି ଗଛର ଫୁଲ ଏବଂ ପତ୍ରରେ ବହୁ ପରିମାଣର ତ୍ୟରୋଟକ୍ସିନ୍ ବିଷ ରହିଛି ।

ଓଲଟା ଶୁଏ ବାବୁଡ଼ି

ବାବୁଡ଼ି ଶୋଇବା ସମୟରେ ଓଲଟା ଶୋଇଥା'ଛି । ଏମାନଙ୍କ ପଛ ଗୋଡ଼ ଛୋଟ ଏବଂ ବିକର୍ଷିତ ହୋଇ ନ ଥିବା କାରଣରୁ ଏମାନେ ଗଛରେ ଓଲଟା ଲଟକି ଶୁଅଛି । ଓଲଟା ଶୋଇବା ଦ୍ୱାରା ଏମାନଙ୍କ ଉଡ଼ିବାରେ ସହଜ ହୁଏ । ରାତରେ ପ୍ରାୟତଃ ଏମାନେ ଉଡ଼ିଛି । ଉଡ଼ି ଛାନ ଚଢ଼ିବା ଏବଂ ଉଡ଼ିବା ଲାଗି ଏମାନେ ସାମା ଗୋଡ଼ ବ୍ୟବହାର କରିଥାନ୍ତି ।

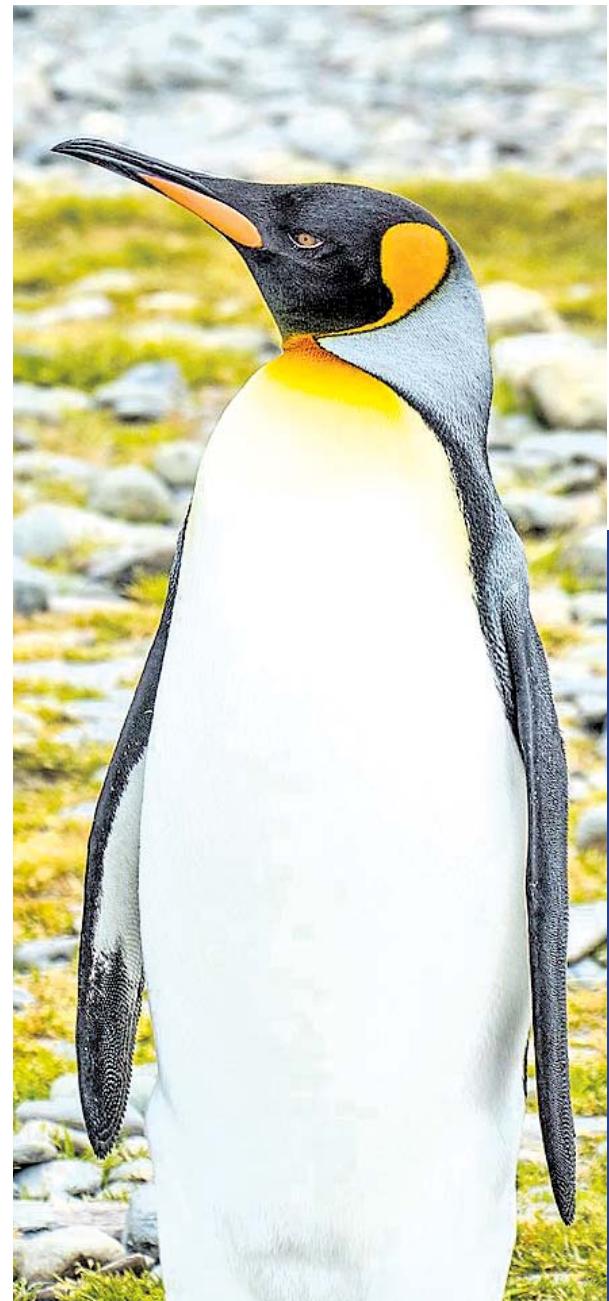

ଘଣ୍ଠାକୁ ୧୨୦ କି.ମି. ଦୌଡ଼ିପାରେ ଚିତା ସାଧାରଣତଃ ଗୋଟିଏ ଚିତାବାଘ ପ୍ରାୟ ୧୨ରୁ ୨୦ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଞ୍ଚିଥାଏ । ଏମାନେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବା ସହ ଦୁଇ ଗତିରେ ଦୌଡ଼ିପାରିବାର କ୍ଷମତା ରଖନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କର ଘଣ୍ଠା ପ୍ରତି ବେଗ ପ୍ରାୟ ୧୨୦ କି.ମି. । ଚିତାବାଘ ରାତି ଅପେକ୍ଷା ଦିନରେ ଅଧିକ ଶିକାର କରନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵର ସବୁଦୁ ଦୁଇତମୀ ପ୍ରାଣୀ ଭାବରେ ଗଣନା କରାଯାଏ ।

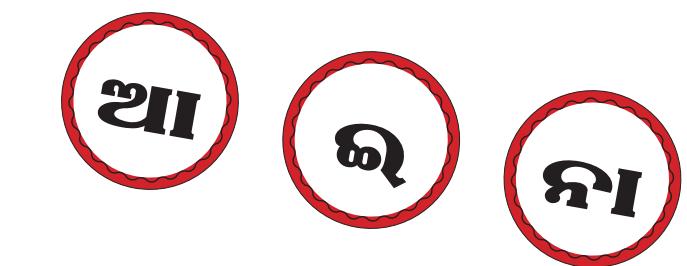
ପେଲ୍ଲୁଙ୍କନ

ଜାଣି ଆଶ୍ରୟ ହେବେ, ଏକ ବୟସ ପେଲ୍ଲୁଙ୍କନ ଥରେ ପାଣିରେ ବୁଝିଲେ ଏକାଥରେ ପ୍ରାୟ ୩୦ଟି ମାଛ ଧରିବାରେ ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରେ । ଏମାନେ ପାଣିରେ ଏକମାତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ ୧୫ କିଲୋମିଟର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ତିକ୍ରମ କରିପାରନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କ ଜୀବନକାଳ ହେଉଛି ପ୍ରାୟ ୧୫ରୁ ୨୦ବର୍ଷ ।

କୃଷ୍ଣ ସାହୁ
୪ ବର୍ଷ / ଖୋର୍ଦ୍ଧା

ସାନ୍ତୋଶ ପ୍ରଣାଳୀ ଦାସ
୪ ବର୍ଷ / ଭୁବନେଶ୍ୱର

